

Lovforslaget med Anerkjendelse. Jeg har i saa Henseende ingen Tvivl for den første ærede Taler (Vossens) Bestemmelse. Med Hensyn til den sidste ærede Taler (N. P. Ssens) Udtalelser kan jeg vel være bleven bragt noget i Tvivl ved Utringer, som han fremkom med i Slutningen af sit Foredrag, og som han tilbølgelig ogsaa havde fremsat tidligere i Foredraget. De gik ud paa, at den ærede Rigsdagsmand beklagede, om der skulde blive vedtaget en Straffelov med for milde Straffestruer; thi det vilde medføre, at Befalingsmændene for at opretholde Orden og Disciplin maatte gribe til andre Midler end netop de foreskrevne Straffemidler, hvorved Straffen let vilde gaa ud over de Mange, for at kunne ramme de Faa. Jeg er noget i Tvivl, om denne Udtalelse kan anvendes paa det foreliggende Lovforslag, eller om den ærede Taler fremsatte den mere som en Parade mod Forbringer, der gik videre med Hensyn til Mildheden af Straffen; med i det Hele taget tror jeg ikke at have Urret, naar jeg gaar ud fra, at det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Ssen) har modtaget Lovforslaget omtrent med den samme Tilfredshed, som det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Vossen). Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, der igaa først havde Ordet, gav os en Udigt over Straffelovens Gang og udtalte sin Anerkjendelse af, at Krigsbestyrelsen, omendstjændt sent, dog var kommen til den Overbevisning, at det var rigtigt at opgive alle legemlige Straffe, som efter hans Mening i Stedet for at virke opretholdende paa Disciplinen snarere maatte virke nedbrydende og svækkende. For saa vidt det ærede Medlem har beklaget, at man først saa sent var kommen til denne Beslutning, skal jeg tillade mig at henvise til mine Udtalelser, da Straffeloven forrige Gang var til Behandling paa Rigsdagen, hvoraf det vistnok tydelig fremgik, at jeg personlig var lidet gunstig stemt for Bibeholdelsen af legemlige Straffe, og naar Affkaffelsen af dem ikke den Gang af Krigsbestyrelsen var bragt i Forslag, var det, fordi jeg paa Grund af den Tvivl, man paa mange Steder nærede om Hensigtsmæssigheden af at affkaffe dem, ansaa det for urigtigt at gaa for rask til Verks. Senere Overvejelser, og hvad der senere er foregaaet ad Lovgivningsveien ved andre Hæere, have imidlertid bragt mig til at tage den Bestemmelse at forelægge Lovforslaget i den Form, hvori det nu foreligger. Det ærede Medlem for Præstø Amt gav dernæst en Udigt over, i hvilke Punkter det foreliggende Lovforslag afviger fra det tidligere, og han begyndte med at henlede Opmærksomheden paa de Forandringer, som ere foregaaede i §§ 115—20. De Forandringer, der ere foregaaede i Lovforslaget fra 1872, ere jo i Overensstemmelse ikke alene med, som den ærede Taler yttrede, Udvalgets Forslag, men ogsaa med hvad der blev vedtaget her af Folkethingets Flertal

ved 2den Behandling. Jeg har anset det for rigtigt her at vise en Smødekommene imod de Forlangender, som bleve opstillede fra den Side, og det glæder mig, at denne Smødekommene har fundet Anerkjendelse hos det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, og jeg haaber, at det ærede Medlem vil anvende sin Indflydelse her i Thinget for at forhindre, at man paa dette Uffnit af Straffeloven skal fremkomme med yderligere Fordringer, som muligvis kunde berede dette meget vigtige Lovforslags videre Fremme Vanskeligheder. Det ærede Medlem gik dernæst over til at omtale Bestemmelserne i § 50. Paragrafen lyder i Lovforslaget saaledes: „Ved Overtrædelse af Tjenestpligter kan den Skyldiges Drukkenskab, selv om den har naaet den højeste Grad, ikke udelukke Anvendelsen af den lovbestedte Straf“. Det ærede Medlem henlede Opmærksomheden paa, hvilke store Betænklichkeiten der havde været tilfede saavel i Udvalget som ogsaa her i Salen, da Lovforslaget sidste Gang var til Behandling her, med Hensyn til denne Paragrafs Affattelse. Det ærede Medlem udtalte, at man havde været stemt for at lade Drukkenskabs Indflydelse paa Straffes Udmaalning bestemmes ganske i Lighed med, hvad der var fastsat i den borgerlige Straffelov, men at man dog paa Grund af de særlige Forhold, der ere tilfede ved Krigsmagten, var vejen tilbage dertil, og havde indskrænket sig til at foreslaa, at Lovforslagets Redaktion skulde undergaa en Forandring saaledes, at der i Stedet for „Overtrædelse af Tjenestpligter“ kom til staa: „Overtrædelse af Pligter imod den egentlige militære Tjeneste“, og det ærede Medlem bad Ministeren om at give Oplysninger om, hvorfor han ikke var gaaet ind paa dette Forslag af Thinget. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds omtalte i sit Foredrag ogsaa denne Paragraf, og Bestemmelsen i den var ikke saa heldig at finde det ærede Medlems Bifald; han henviste i den Anledning til Bestemmelsen i den tydske Straffelovs § 49, som efter hans Formening var mere hensigtsmæssig end den, som er bragt i Forslag her. Da den militære Straffelov var til Behandling her i Folkethinget i 1872, udtalte et daværende Medlem af Thinget for Aalborg Amts 2den Valgkreds sig med stor Styrke mod Bestemmelsen i § 50. Dette daværende Medlem af Thinget er jo en af Landets ansetteste Jurister, og saaledes maatte hans Udtalelser jo have betydelig Vægt. Jeg vil imidlertid tilstaa, at jeg betragter Drukkenskab og den Indflydelse, som man kan tillægge den ved Udmaalning af Straffene, fra et noget andet Standpunkt end det omtalte daværende ærede Medlem og flere andre Medlemmer her i denne Sal, saavel paa det almindelige Omraade som ogsaa særlig paa det militære. Det er jo os Alle bekjendt, med hvilken rivende Hurtighed halvtilde, uciviliserede Befolkninger svinde bort,